

Jak odrabiać zadania domowe?

Podjęcie nauki w szkole jest w życiu dziecka momentem przełomowym. Staje ono przed nowymi zadaniami i formami działalności, nabywa nowe wiadomości, umiejętności i doświadczenia. Dla wielu dzieci i rodziców obowiązek szkolny kojarzy się nie tylko z godzinami spędzonymi w ławce szkolnej, ale również z zadaną pracą domową.

Każdego dnia w wielu domach odbywają się sceny walki pomiędzy rodzicami i dziećmi o to, aby odrobiły lekcje. Dzieci bronią się od tego, jak mogą. Robią to na ostatnią chwilę, a więc byle jak i niestaranie, chyba że dorośli stoją nad nimi i patrzą. Częściej jednak zdarza się, że nie robią tego wcale. Sytuacja taka wywołuje wiele konfliktów i wzajemnych pretensji. Rodzice zamartwiają się: co będzie dalej? Czy można coś zrobić, aby czynność ta nie była udręką dla wszystkich zainteresowanych stron?

Praca domowa ucznia jest bardzo ważnym elementem w procesie nauczania i wychowania. Przygotowuje dziecko do samokształcenia. Uczy samodzielności, samodyscypliny, umiejętności gospodarowania własnym czasem. Ma na celu utrwalenie zdobytych na zajęciach wiadomości. W domu można porozmawiać z dorosłymi na tematy związane z tematem lekcji, wyjaśnić wątpliwości, poszerzyć wiedzę na określony temat. Dziecko w pierwszych latach nauki nie ma jeszcze wyrobionego nawyku uczenia się. Trzeba mu w tym pomóc. Rodzic powinien być jednak tylko konsultantem, przewodnikiem, a nie wykonawcą zadania domowego. Dziecko na pewno będzie próbowało narzucić rodzicom rolę wykonawcy, ale mądrzy dorośli nie podejmą tej roli.

Rodzic powinien dążyć do tego, aby dziecko wzięło na siebie odpowiedzialność za odrabianie lekcji. Powinien zachęcać do nauki, rozmawiać na temat jego pracy w szkole, czego się nauczyło, co nowego poznało. Nie może poprzestać na standardowym pytaniu; Jak tam w szkole? Pierwszych sygnałów nieobowiązkowości nie należy lekceważyć, ponieważ dziecko zacznie to wykorzystywać i coraz częściej zaniedbywać swoje obowiązki.

Aby praca domowa osiągnęła zamierzony skutek rodzice powinni stworzyć odpowiednie warunki do nauki. Dziecko powinno mieć swoje miejsce, które lubi, w którym dobrze się czuje i ma zagwarantowany spokój i ciszę. Należy zadbać również o higienę pracy umysłowej, a więc świeże powietrze oraz wczesną porę, a nie późny wieczór, gdy dziecko jest zmęczone fizycznie i umysłowo. W czasie odrabiania lekcji wskazane są krótkie przerwy

które są formą relaksu. Po krótkiej przerwie można wrócić do przerwanej pracy. Niekiedy po takiej przerwie odprężenia rozwiązania trudnych problemów przychodzą same. Są rodzice, którzy pozostawiają dziecko sam na sam z zadaną pracą. Nie troszczą się o jej poziom, a pilnują jedynie by lekcje zostały odrobione tylko te „pisemne”. Nie troszczą się o powtórzenie materiału pamięciowego. Takie postępowanie powoduje luki w materiale i w coraz większym stopniu utrudnia zrozumienie i przyswojenie nowych wiadomości. Dzieciom w młodszym wieku szkolnym pomoc rodziców w odrabianiu prac domowych jest niezbędna. Daje poczucie bezpieczeństwa, radości i zadowolenia, buduje więź emocjonalną między dziećmi i rodzicami. Dziecko wyrastające w atmosferze zainteresowania, poszanowania dla pracy, utwierdza się w przekonaniu, że to co robi jest ważne i potrzebne.

Czasem jednak sytuacja wymaga, aby zawrzeć z dzieckiem swoistą umowę. Należy przekonać dziecko, że odrabianie zadań domowych leży w jego interesie. Wymaga to opracowania planu z pewnymi regułami dla obu stron. Rodzice muszą być wtedy konsekwentni, bez taryfy ulgowej z byle powodu. Większość dzieci po opanowaniu sztuki odrabiania pracy domowej doskonale radzi sobie w szkole i nie wymaga wyczerpującej pomocy ze strony dorosłych.

Bibliografia:

Halina Kozak Rodzina i dom. Organizacja pracy domowej uczniów klas I-III; Instytut wydawniczy CRZZ; W-wa 1978

Irena Żywno Nauka domowa ucznia w klasach I-III; Życie Szkoły 1/2001

Z materiałów edukacyjnych na portalu <http://edukator.edux.pl/>